

[Korsgaard.]

Statsministeren og visse Dyrearter, vil jeg gerne sige et Par Ord til det, Statsministeren udtalte om en særlig Dyreart, formentlig indenfor Rovdyrslægten — om Panter eller Tiger skal jeg lade være usagt —, jeg tror, de nyeste Forskere betegner den ved Navnet Trotsky. For at der her er Tale om et Rovdyr, synes jeg ikke der bør kunne være nogen Tvivl om. Og vedkommende blev da i Virkeligheden ogsaa transporteret gennem Landet ikke som et rigtigt Menneske, men nærmere som ... i hvert Fald som et Menneske af en noget aparte Klasse, i plomberet Vogn, og jeg vil gerne spørge, om enhver, der yder Sikkerhed for, at et Eksemplar af Menneskeracen som den omtalte kommer herop, ogsaa kan faa den samme Ret, og om Staten i givet Fald betaler for den plomberede Vogn, eller hvorledes det forholder sig. Jeg synes, det kunde have sin Interesse at vide dette, for jeg synes oprigtig talt, her er foregaaet noget, som man vanskeligt kan tænke sig foregaa under normale Forhold.

Jeg skal herefter vende mig til det finansielle, og dette skal jeg i hvert Fald gøre meget kort. Og det saa meget naturligere, som vi alle kan være enige om, at det Finanslovsforslag, der jo egentlig er til Behandling, og om hvilket der er talt overmaade lidt, kan man i Virkeligheden heller ikke betegne som et virkeligt Finanslovsforslag, det er jo nogle Tal, der er stillet op, men balancemæssigt set er det Tal, der er af saare liden Interesse for Livets Virkelighed.

Om det aflagte Statsregnskab vil jeg gerne sige, at vel synes der at være Balance, men den Balance er efter mine Begreber kun tilsyneladende, idet man ikke har medtaget de godt og vel 8 Mill. Kr., som af et Fønd er givet til Arbejdsløshedskasserne i Løbet af det Aar, der svandt, og som i hvert Fald normalt maa betegnes som en Driftsudgift. Tager vi det Beløb med, har vi allerede i det Finansaar et dog ikke helt uvæsentligt Underskud.

For det Aar, vi lever i, er det temmelig givet, at dette Underskud vil blive ret stort, og det er jo ogsaa ved flere Lejligheder nævnt af den højtærede Finansminister. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig meget ved, udover at sige, at saa vidt jeg kan bedømme de Beløb, der vil indkomme gennem Forbrugsafgifterne efter de Erfaringer, man har fra de Maaneder, der er gaaet af Aaret, og saa vidt jeg kan bedømme Statsbanernes Forhold ved Aarets

Slutning, ligeledes efter de Maaneder, der er gaaet af Aaret, tror jeg, man har Lov til at antage, at Statsbanernes Stilling vil blive 10 Mill. Kr. ringere end angivet paa den Finanslov, hvorunder vi lever, og at Forbrugsafgifterne vil svigte med et Beløb paa henimod 40 Mill. Kr. sammenlignet med i Fjor. Her er saa ganske vist at tage Hensyn til, at Finansloven for indeværende Aar regner med et Beløb paa rundt regnet 20 Mill. Kr. mindre end i Fjor, saa balancemæssigt bliver det altsaa kun 20 Mill. Kr., men sammenlagt bliver det 30.

Saa er der selvfølgelig en Række andre Poster, der vil svigte; omvendt kan der være et og andet, der vil give mere end beregnet, jeg tænker i Særdeleshed paa Nationalbanken, som man vel tør antage vil give et ikke helt uvæsentligt Beløb. Men at indeværende Finansaar ikke vil vise Balance, er jo ligetil, og i denne Forbindelse har det sin Interesse at se, at Valget synes at have bevirket, at man ikke mere har den Hast med at skaffe Dækning igennem ganske bestemte Skattelove, som Ministeriet før havde. Nu vil der blive Tid til at tale roligt om Tingene, og jeg maa haabe, at det Tilbud, som man naturligvis fra konservativ Side vedstaar, gaaende ud paa, at Dækningsbeløb skal skaffes med $\frac{1}{3}$ paa den direkte Beskatning og de $\frac{2}{3}$ paa den indirekte, tager man imod.

Med Hensyn til det kommende Finansaar synes jeg, man i høj Grad maa bebrejde Regeringen, at den fremlægger et Forslag som det foreliggende, idet det jo ikke i mindste Maade viser de virkelige Forhold. Det maa indrømmes, at for det Finansaar, vi befinder os i, har man ikke kunnet vide, hvorledes Forholdene vilde arte sig, men for det Finansaar, der vil komme, skønner jeg ikke rettere end, at man maa regne med de Forhold, der findes nu i Øjeblikket, og med de Forhold for Øje er Finanslovsforslaget aldeles ikke lagt paa et rimeligt Grundlag.

Hvor stort Underskuddet vil blive, skal jeg lade være usagt, men hvis man regner med 30—40—50 Mill. Kr., regner man vel ikke for højt. Der er saa spurgt om, hvordan man skal skaffe Dækning herfor. Jeg vil antage, at Gyldigheden af de Love, vi lavede i Forbindelse med Kriselovgivningen, vil blive forlænget, og saa er der ingen Tvivl om, at man herigennem vil faa en Del af Pengene. Men Finansvæsenet ligger meget svagt, det er der ikke Tvivl om, og det triste i Situationen er først og fremmest, at de Love, som vi har vedtaget om Krisehjælp i Sær-